

A. Ο ναός του Αγίου Γεωργίου στο Οικουμενικό Πατριαρχείο

B. Πατριαρχικός Ναός Αγίου Γεωργίου στὸ Φανάρι

Πηγή: <http://www.ec-patr.org/afieroma/churches/show.php?lang=gr>

Ἀπὸ τὸ 1600 ὁ Πατριαρχικὸς Ναὸς μετεφέρθη ὀριστικῶς εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον Φαναρίου. Εἶχον προηγηθεῖ ἀλλεπάλληλοι περιπέτειαι καὶ μετακινήσεις ἕως ὅτου καταλήξῃ ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκεται σήμερον. Ἀμέσως μετὰ τὴν Ἄλωσιν Γεννάδιος ὁ Σχολάριος (α΄ 1453-1456, β΄ 1458-1465) ἐστέγασε προσωρινῶς τὸ Πατριαρχεῖον εἰς τὸν περιφημὸν ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἀπὸ τὸ 1453-1456. Μονιμοτέρα στέγη, διὰ 131 συναπτὰ ἔτη, ἀπετέλεσε διὰ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ἡ ἱστορικὴ Μονὴ Παναγίας τῆς Παμμακαρίστου, ἀπὸ τὸ 1456-1587. Ὅτε δὲ καὶ ἐκεῖθεν ἐξεδιώχθη, λόγῳ τῆς βιαίας μετατροπῆς τῆς Παμμακαρίστου εἰς μουσουλμανικὸν τέμενος - τὸ Φετχιέ τζαμί - ἤρχισαν διὰ τὸ Πατριαρχεῖον νέαι περιπλανήσεις. Ἐφιλοξενήθη προσωρινῶς ἀπὸ τὸ 1587 μέχρι τὸ 1597 εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Θεοτόκου τῆς Παραμυθίας, τὸ μετόχιον τῶν ἡγεμόνων τῆς Μπογδανίας (Μολδοβλαχίας) ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὸ γνωστὸν ὡς «ὀσπίτια τῶν Βλάχων» ἢ Βλάχ-Σεράγι καὶ κατόπιν εἰς τὸν Ἅγιον Δημήτριον τοῦ Κανάβη εἰς τὴν Ξυλόπορταν, ἀπὸ τοῦ 1597 ἕως τοῦ 1600. Ἀπὸ ἐκεῖ τελικῶς, κατὰ τὸ ἔτος 1600, ἐπὶ Πατριάρχου Ματθαίου τοῦ Β΄ (α΄ 1595, β΄ 1598-1602, γ΄ 1603)

έγκατεστάθη εις τὸ μικρόν, γυναικειὸν ἕως τότε μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς τὸ Διπλοφάναρον.

Γ. Πηγή: <http://diasporic.org/mnimes/archives/paideia-smirni>

Οι τελειόφοιτες του Ὀμηρείου Παρθεναγωγείου Σμύρνης το 1905, με τὴν διευθύντρια Ελένη Λουίζου (φωτ.: Ἀρχεῖο Ἐνώσεως Σμυρναίων).

Δ. Το Κεντρικὸ Παρθεναγωγεῖο Σμύρνης, πηγή: <http://www.diakonima.gr/2011/08/19/73514/>

Το 1886 το «Κεντρικόν Παρθεναγωγείον» στεγάστηκε σε καινούργιο εντυπωσιακό νεοκλασικό κτίριο, με αέτωμα, προπύλαια και κίονες ιωνικού ρυθμού στην πρόσοψη. Ήταν έργο του αρχιτέκτονα Καραθανασόπουλου.

Το Κεντρικό διέθετε εξατάξιο δημοτικό σχολείο, τριτάξια αστική σχολή και επί Αρμοστείας (1919-1922) πλήρες Γυμνάσιο Θηλέων. Επίσης, λειτουργούσε τριτάξιο διδασκαλείο, στο οποίο εκπαιδεύονταν δασκάλες, που διορίζονταν στα σχολεία των μικρασιατικών πόλεων.

Περίφημη διευθύντρια του Κεντρικού υπήρξε η Ουρανία Δούκα, στα χρόνια της οποίας το σχολείο αποκλήθηκε «Φάρος της Ανατολής». Στις αρχές του 20ού αιώνα στο σχολείο φοιτούσαν 2.000 μαθήτριες και δίδασκαν 23 εκπαιδευτικοί.

Ε. Λειτουργία στην Καππαδοκία μετά από 90 χρόνια - <http://www.pontos-news.gr/article/12573/leitoyrgia-stin-kappadokia-meta-90-hronia>

Την πρώτη λειτουργία στην εκκλησία της Αγίας Μακρίνας στην πόλη Νίγντε- Niğde της Ανατολίας πραγματοποιήθηκε από τον Έλληνα Πατριάρχη του Φαναρίου Βαθρολομαίο, ο οποίος χοροστάτησε στη Θεία Λειτουργία, αναφέρει, χαρακτηριστικά το τούρκικο δημοσίευμα.

Ο Έλληνας Πατριάρχης του Φαναρίου, Βαρθολομαίος, χοροστάτησε στη Λειτουργία στην οποία παρευρίσκοντο ο υφυπουργός Γεωργίας της Ελλάδας Μάξιμος Χαρακόπουλος και τα μέλη των εκκλησιών από την Αργεντινή, την Ελλάδα και την Κωνσταντινούπολη καθώς και πλήθος πιστών.

Οι συμμετέχοντες έψαλλαν Ύμνους κρατώντας αναμμένα κεριά.

Η Αγία Μακρίνα η νεότερη, γεννήθηκε στην Καισάρεια της Καππαδοκίας. Μετά το θάνατο του αρραβωνιαστικού της προτίμησε να γίνει καλόγρια. Από την Εκκλησία έγινε Αγία και οδήγησε πολλές νεαρές γυναίκες στην χριστιανική πίστη, αναφέρει το τούρκικο δημοσίευμα.

Πηγή: pygmi.gr